

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumerează și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.

Manuscripte nu se înapoiază.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Sibiu, 31 Octomvrie st. v.

Se ivesc adese-ori conflicte de interese cu desevîrșire locale, care au importanța unor cestiuni de interes general, fiindcă ele sînt în adevăr numai nise manifestățiuni ale unei stări generale.

Asemenea cestiune de interes general e și conflictul, ce s'a ivit între Români și Maghiarii din Ocna.

Pământul Ardealului este mai mult ori mai puțin stêrp. Chiar gunoit și bine muncit, el adese-ori dă rod slab, ba, ceea ce s'a întemplat și anul acesta în multe părți ale țerii, porumbul și strugurii nu ajung să se coacă. Asemenea pământ nu poate să fie obiect de speculă, nu poate să fie socotit drept un capital exploatabil, deoarece ce el prețuește mai puțin decât munca ce se cere pentru-ca să-l facem roditor, și trebuie să fim mulțumiți dacă roadele lui răsplătesc această muncă și mai acoperă afară de aceasta și sarcinile puse de stat asupra lui. Sînt chiar părți din Ardeal, înspre Nocih, unde pământul a fost părăsit de proprietari, fiindcă acestia nu puteau să plătească și dările din roadele lui.

Urmarea firească e, că exploatarea pământului prin alții în Ardeal nu este cu puțință, ci pământul trebuie să devină proprietate a celor ce îl muncesc. Căci dacă e ca proprietarul să-i plătească altuia pentru munca, pe care o pune în pământul lui, adese-ori i se întemplă să plătească pentru muncă mai mult decât poate să scoată din rod. Pentru muncitorul proprietar risicul e mai mic, căci el pune în joc numai munca sa și are totodată și trebuințe mai mici.

Astfel este în Ardeal un lucru normal, că Români, care sînt o populațiune eminentă rurală, îi depozedează pe Sași și pe Maghiari pretutindenea, unde ei au încetat a mai fi plugari, adecă prin orașe și tîrgușoare. Munca agricolă, mai ales într'un pământ ingrat, e foarte grea, și așa Maghiarii și Sașii de prin orașe și tîrguri, se dau la o muncă mai ușoară și mai productivă, se fac meseriași, negoțatori și mai ales Maghiarii cu predilecțiune funcționari. În curînd apoi ei simt, că nu-și mai pot păstra și proprietățile rurale, fiindcă ori le muncesc ei înșiși și le muncesc rău, ori le dau în arîndă și arînda e prea mică. Le vînd dar', și cumpărătorul nu poate fi altul decât muncitorul agricol, adecă în genere Românul, care a rămas la munca grea și mai puțin productivă.

Acesta e procesul economic, care se petrece în Ocna, ca la Cohalm, la Cojocna, ca pretutindenea, unde sînt încă proprietari rurali, care nu sînt totodată și muncitori agricoli. Poporul român produce un contingent oarecare de muncitori agricoli lipsiți de proprietate rurală, slugi, argați, oameni, care trăiesc delă mână la gură: acestia încetul cu încetul își câștigă în Ocna, ca și în alte părți, proprietatea rurală, care pentru actualii proprietari nu

se mai rentează. De aceea ei năvălesc cu deosebire asupra orașelor și a satelor de dimpregiur lor, unde sînt asemenea proprietăți rurale disponibile. Slugesc cu simbrie, se mai duc în România, mai țin câte un vițel doi la pășune, se mărginesc în trebuințele lor, și astfel cu chiu, cu vai își adună banii, ca să-și cumpere moșioara.

Încetul cu încetul în Ocna partea cea cu desevîrșire mare a proprietății rurale a trecut în mâinile Românilor. Deși însă ei aveau majoritatea voturilor în comună și purtau partea cea mare din sarcini, administrațiunea comunală aleasă de dînșii, era maghiară, și de sigur ar mai fi rămas încă mult timp, dacă n'ar fi străbătut și în pacinica populațiune a acestui orașel ura de rasă, care ține țara întreagă în încordare.

Maghiarii nu sînt mulțumiți, că Români iau asupra lor partea mai grea și mai puțin productivă din munca socială.

„Români ne depozedează!“ strigă ei, — „și trebuie să luăm măsuri, că să nu ne depozedeze.“

N'aveau decât să se întoarcă ear' la munca agricolă, pentru-ca depozedarea să înceteze: vorba e însă ca tot pe nemuncite să-și asigureze posesiunea. Au croit dar' o lovitură contra aceloră dintre Români, care nu au încă proprietate rurală, au cerut comasarea, pentru-ca astfel să iee acestora puțință de a mai ține vite la pășune.

Români toți fără deosebire, deși au în mâinile lor partea cea mai mare din proprietățile rurale, au fost și sînt contra comasării. Din sentiment de rasă, vor fi dîcînd unii, pentru-ca să nu sacrifice pe conaționali lor lipsiți de proprietate. Nu, ci pentru-că sînt plugari și cunosc pământul, pe care îl muncesc.

Așa, cum se exploatează astăzi, pământul din hotarul Oenei rămîne stêrp, dacă nu e păscut. De aceea Românul prin Ocna se bucură, când stă turma pe miriștea lui, ba îi plătesc chiar ciobanului să o țină preste noapte pe ea. În stadiul de dezvoltare agricolă, la care se află astăzi Ocna, comasarea, dacă nu ar fi o calamitate pentru plugari, ar trebui cel puțin să producă o perturbațiune gravă în relațiunile lor. Abia după-ce se vor fi deprins a produce nutreț și a-și face gunoiul prin vite hrănite la grajd, Românul va pute să primească comasarea drept un lucru bun: acum ea este un lucru prematur. Dar' nu, Maghiarii, care nu sînt plugari, voiesc ei să reguleze o cestiune de interese plugăresci.

Vedînd aceasta, Români au luat hotărîrea de a pune în fruntea comunei oameni, pe care se pot bizui, și nu aveau decât să o voiască aceasta, pentru-ca să o și facă, fiindcă au majoritatea voturilor. La alegerile din acest an au rămas 27 Români față cu 18 Maghiari, ear' după lege consiliul comunal alege pe funcționarii comunali, se înțelege, cu majoritate de voturi.

Astfel cestiunea curat economică ia un caracter politic.

Ce fac Maghiarii, ca să zădărnicească alegerea făcută de Români?

Comisiunea de verificare, în care nu era decât un singur Român, respinge pe vreo zece aleși, între care mai mulți *fosti consilieri* comunali, pentru cuvîntul că nu știu să cetească și să scrie destul de bine și nu vorbesc limba maghiară.

În fața acestei hotărîri consilierii comunali români se retrag cu toții, ear' minoritatea maghiară alege după plac pe funcționarii comunali.

Își poate acum ori și cine închipui, care este situațiunea unei administrațiuni comunale alese în asemenea condițiuni, și cât de nesuferită trebuie să fie încordarea dintre cele două elemente, ce alcătuiesc comuna. Nu mai este aici o comunitate de oameni, pe care soarta i-a hotărît să trăiască împreună, ci un cuib de vrajbă. Administrațiunea comunală se folosește de toate ocaziunile spre a le face Românilor viața nesuferită, ear' Români își dau și ei toată silința, ca să facă pozițiunea primăriei nesuferită. Administratorii și administrații nu se ajută unii pe alții, ci mai virtos se silesc de a-și pune unii altora pedeci. Ear' mai departe vecin cu vecin se dușmănesc. Este un fel de virtute de a nu-l ajuta pe deaproapele tîu, când îl vezi la strîmtorare, de a te bucura de paguba lui, de a-i face tu însuși paguba, când i-o poți. Virful, în sfîrșit, la toate aceste îl pune împregiurarea, că în joc sînt interesele celor mai primejdioase elemente sociale, ale oamenilor, care n'au nimic. Rămîni uimit, când țî-se ridică pe ici pe colo câte un colțisor al vîlului, ce acopere amînuntele acestei lupte înfundate și groaza te cuprinde, când îți dai seamă, că ceea ce se petrece aici, se petrece pretutindenea, unde numai Români și Maghiari au fost osîndiți să trăiască împreună.

N'are să înceteze nici odată această nenorocită stare de lucruri?!

Este ea în interesul țerii? — este în interesul special al nostru ori în al Maghiarilor?

Maghiarii, vecinii Turcilor și ai Nemților, nu vor ajunge ei nici odată să înțeleagă, că mai ales în zilele noastre nedreptatea nu-i strică nimînui mai mult ca celui ce o face, ear' iubirea de dreptate îl ridică de-asupra pe cel ce o are?

Să sperăm, că în curînd se vor găsi și între Maghiari oameni cu adevărată durere de inimă pentru poporul lor, care vor avé curagiul civic de a dîce dimpreună cu noi: „Voi nenorociților, care osîteniți în sudoarea feții voastre și nu aveți nici macar pacea de toate zilele, Maghiari fiți, Români fiți, tot oameni lăsați de Dumnezeu sînteți, nu vă gîndiți voi oare, nu înțelegeți, că vrajba o sîdese între voi numai aceea, care vor să trăiască pe nemuncite?“

Revistă politică.

Sibiu, 31 Octomvrie st. v.

Demonstrațiunile în contra societății „Petru Maior“ iute s'au sfîrșit. Lasă că Budapesta tot nu e Cluj, precum au crezut unii reprezentanți tineri ai civilizației maghiare de lîngă Someș, vătavii scandalului din capitala ungară; dar' graba și neobicinuita stăruință a toată suflarea oficială și oficioasă, de a potoli și înăbuși mișcarea studenților maghiari în contra colegilor lor români, a fost așa de bătătoare la ochi, încât ni se impune chiar a căuta după motive spre explicare. Și în adevăr nu se cere nici o bătaie de cap pentru ca să înțelegem zelul domnilor din Budapesta întru stingerea focului juvenil. Se scia adecă sus la cîrmă despre **venirea regelui României în Budapesta**, care după scirile mai noue s'a și întemplat; și chiar ciudată — domol fie dis — ar fi fost situația, dacă primirea domnitorului regatului învecinat, cu care se dîce că avem raporturi foarte amicale, ar fi avut drept preludiv gîngășe sbierete de „Horia și Cloșca“, îndreptate studenților români pe stradele capitalei dimpreună cu binevoitoare dojeni și blînde boldiri. Ne așteptăm acuma la o întimpinare de tot cordială a înaltului oaspe nu numai de cătră cercurile oficiale, ceea ce de sine se înțelege, ci și de cătră toți câți pot sau trebuie să înțeleagă intențiunile guvernului de a dovedi, că scornituri rîutacioase sînt toate, câte se dîc și se scriu despre asuprirea elementului românesc din țerile de sub coroana Stului Stefan. Altcum scîm prea bine, cum domni din Budapesta au început a se deda și cu hapurile amare astfel, că au ajuns aproape de a se jura, că sînt prietini buni cu Muscalii. Ușor se poate deci presupune, că cercurile adevărat hotărîtoare în monarhia habsburgică au avut să procure egemonilor maghiari ocaziunea dorită, spre a-și da și pe față dragostea cătră regatul român, nutrită cu atîta căldură în launtru inimei lor frățesci.

Dintre cestiunile externe mai cu seamă **conferența în cauza Congo-ului** se apropie tot mai mult de interesul politicilor. „Pol. Cor.“ publică textul notei, prin care guvernul imperiului german invită cabinetele să participe la conferență. După această notă conferența se întrunesc definitiv în 15 Noemvrie n. în Berlin. Se dîce că cancelarul imperiului va deschide în persoană conferența. Afară de aceea vor mai lua parte ca reprezentanți ai imperiului german și Hatzfeld, Busch și Kusserow.

„Norddeutsche Allg. Zeitung“ publică cuprînsul **circularei ducelui de Cumberland** adresată principilor germani — cu excluderea împăratului Germaniei și a orașelor germane libere, în care comunică corespondența purtată de el cu ministerul de stat din Braunschweig relativ la contrasignarea și publicarea patentei referitoare la „întrearea sa în domnie.“ Conform acestor descoperiri exercerei guvernării sale i s'au pus obstacole. Dreptul seu de ereditate, conform constituțiunei țerii și a ordinei familiare de succesiune, e nedispunat și nici nu a fost atacat din nici o parte. Denegarea recunoșterii și împedcarea regenței sale ca duce de Braunschweig nu se poate face de organele imperiului fără de a fi căutat la dreptul de succesiune pe care se bazează și ordinea imperiului. Constituțiunea nu împuternicesc

pentru așa ceva. Combaterea dreptului seu de principe suveran ar periclită totdeodată și dreptul de suveranitate a tuturor membrilor imperiului german. Titula 71 a constituției imperiului relativă la neînțelegerile constituționale nu se poate aplica la cazul actual. Și conform art. 11 și 17 ai constituției, care tractează despre dreptul de dispunere al împăratului, nu se poate baza dreptul imperiului în chestiuni de drept de succesiune în singuraticile state confederate. În fine ducele își exprimă părerea de rău, că respingându-i împăratul actul de notificație, nu poate să-i mai adreseze vreo scrisoare în această afacere.

Delegațiunea maghiară.

(Fine).

Csernátony: Declară, că dînsul nu aparține acelor politici de simț, cari cu orice preț voiesc să stăm rău cu Rusia, ci acelor, cari cred, că zace în interesul patriei noastre ca monarchia noastră să stea în rapoartele posibile cele mai bune cu Rusia. Ca cel mai mare rău însă consideră chiar o stare de încordare. Desavantajele unei astfel de stări le simțesc și individul, cu atât mai mult le simțesc statele; referitor la starea de încordare dintre state are valoare proverbul francez; „La porte doit être ouverte ou fermée. De aceea Csernátony consideră ca un câștig mare succesul de a fi pus capăt încordării dintre monarchia noastră și Rusia. Învoeala principială ce s'a făcut își are avantajele sale, pentru-că ea exclude încurajarea unor anumite agitațiuni vrășmașe Ungariei. Considerând învoeala făcută din acest punct de vedere, ăce vorbitorul, primesc răspunsul ministrului de externe cu liniștire.

Contele Iuliu Andrásy: ăce că nu ar trebui să i se adreseze ministrului de externe întrebări de odată din mai multe părți; ear' de altă parte ar trebui ca ministrul să răspundă numai decăt la întrebările ce i se pun din o parte; altcum se poate întempla ca să-i scape din vedere singuraticile întrebări. Astfel Andrásy e convins, că ministrul a uitat de întrebarea lui Szilágyi: dacă evenimentele de nou ivite n'au slăbit garanțele existente în tratate? Altcum de sigur ministrul respundea la această întrebare.

La întrebarea lui Szilágyi dacă e adevărat, că pe timpul acela, când s'a statorit între Austro-Ungaria și Germania o învoeală cu scopul unui raport intim s'ar fi făcut din partea Germaniei propunerea ca pactul să se inarticuleze ca un întreg organic între legile ambelor state și apoi a-l publica, gata e Andrásy a răspunde, el, deoarece pe acel timp dînsul a fost ministru de externe.

Deși sciu ăce exministrul Andrásy, că prin încetarea de a fi ministru nu am câștigat dreptul de a da lămuriri asupra faptelor întemplate pe timpul regimului meu, și că numai aceea pot să descoper în contra a ce ministrul actual, căruia îi incumbe responsabilitatea, n'are nimic de

obiectat, — totuși întrebarea pusă e de natură inofensivă și pot să răspund la ea fără de a vătămă vre un interes. Eată răspunsul: O cerere oficios formulată dela cabinet la cabinet nu s'a făcut în această privință. Toată afacerea se reduce la împregiurarea că în decursul desbaterilor principele Bismarck a relevat și această idee și eu și atunci mi-am exprimat convingerea că inarticularea nu e cu scop. Repet însă a spune că o propunere formală în această privință nu s'a făcut și nice o acțiune dela cabinet la cabinet; această idee s'a născut în decursul desbaterilor și apoi a urmat învoirea amândoror părților ca să nu mai vină pe tapet. Din aceasta se vede că respectivul a auzit sunând clopoțelul fără de a se ști orienta.

În această ședință s'a mai desbătut chestiunea reușgițiilor în Montenegro, chestiunea căilor ferate orientale, reforma artileriei, pensionarea oficerilor și convențiunea comercială cu Grecia.

Relativ la convențiunea comercială cu Grecia ministrul declară, că s'au început lucrările pregătitoare și în scurt timp se vor pute începe și pertractările. Importul monarchiei noastre în Grecia consistă cu deosebire din produse industriale și în mare parte din făină, lemne, alcool și bucate. Acest import, după părerea ministrului s'ar pute ridica în mod însemnat dacă am pute lega cu Grecia o convențiune vamală favoritoare. E drept, că Germania a legat o convențiune vamală cu Grecia dar', stipulațiunile acestei convențiuni până acum încă nu s'au publicat și astfel ministrul nu poate ști ce conceșiuni a făcut Germania.

La ori ce cas, — ăce ministrul de externe, — nu va lipsi din parte-ne, la aceste pertractări dorința de a ne pute înțelege, cu atât mai vîrtos, că dorința noastră trebuie să fie ca să stăm și politicesc în rapoarte bune cu Grecia și nu să mîdoiesc, că în Atena vom întimpina o prevenire amicală.

Cu privire la convențiunea comercială cu Turcia, Kálnoky spune, că aceea s'a legat pe un timp de 28 ani în anul 1862 și astfel expiră abia în anul 1890. Uniunea vamală poate să fie anunțată însă tot din 7 în 7 ani.

Au mai fost puse unele întrebări și apoi ședința s'a ridicat la orele 11/2 d. a.

Corespondențe particulare

ale „Tribunei“.

De lângă Tergul Murășului.

Mai din toate părțile locuite de Români, vîd și cetese câte ceva în prețutul D-Voastre ăiar, dar' rar sau mai nimic din aceste părți. Din cele mai multe părți se aud tânguiri, ce resună din pieptul bietului Român apăsător din ce în ce mai tare de greutățile ăilei, dar' mare e tânguirea în aceste părți mai ales acum, când își vede lucrul mînilor sale în cursul unei veri, recolta nimicită. Ca să fiu înțeles, îmi iau voie a afirma cu siguranță, că două din trei părți ale cucuruzului (porumbului) s'au cules numai în

lapte. Causa a fost primăvara prea ploioasă, apoi seceta îndelungată, și pămînturile nu s'au putut sîmîna la timp potrivit, ba unii oameni le-au sîmînat pe la finea lunei lui Iulie. Și apoi ce să aștepti de acolo?! Puținul vin este acru și fără preț, și sîrmanul popor mai numai din acestea, bucate și vin, își acopere trebuințele necesare și dările grele, ce se incasează regulat la fiecare 1/4 de an, luând bietului om tot ce are. Dacă vii în conversare cu țărani mai scăpetați și-i întreb, cu ce vor trăi un an de ăile, grâu puțin, porumb (cucuruz) puțin sau nimic, își răspund, că numai până la Crăciun de ar pute trăi, — apoi pleacă în Remânia, și acolo au speranță să se-și agonisească atăta, cât să-și susțină familia și să-și plătească dările; ba unii de pe acum au început a-și scoate pasport pentru România.

Și mai rău însă stăm cu scoalele. Salare nu sînt, învățători calificați nu sînt, ear' edificii pentru scoale foarte slabe și necorespunătoare, poporului îndeșert îi spuni de ale scoalei. Pentru el sînt lucruri cam străine și ne interesante, căci îi lipsește „scolarisarea“ după cum afirmă un Român în corespondența sa „din comitatul Tîrnavei mici“ în n-rul 156 al „Tribunei“. Ar trebui, ca conducătorii scoalelor, resp. capii lor înșiși să fie mai interesați, dar' de acești bărbați cu zel și interes avem puțini pre aici, sau chiar de fel! Inspectorii nostri districtuali de scoale își vîd mai bine de ale sale, decăt de îmbunătățirea salarelor învățătoresci, și mai că le mai place a afirma și dînsii, ca și poporul cel nepricepător, că „cum au trăit părinții și moșii noștri, vom trăi și noi.“ — Dar' cu de acestea, și stînd cu mîinile în sîn și neluerând, nu vom ajunge departe, și de sigur nici deputatul ales în Dice-S.-Mărtin, nu ne va pune pe o cale mai lunecoasă spre înaintarea în cultură și bogăție.

Altceva însemnat mai este în perspectivă, alegerea de protopresbiter gr.-or. în tractul Tîrnavei inferioare cu reședința în Cetatea-de-Baltă; câteva ăile și concursul expiră, cum s'a publicat acel concurs și sinodul protopresbiteral înmulțit încă nu este întregit prin membrii de ajuns și cum prescrie legea aceasta, singur numai șeful tractului o scie?! Unde are să-și fină alegerea? La dînsul acasă, căci află oaspeții de toate, sau în centrul Cetății-de-baltă, unde lipsește biserica? O.

Din marginea Câmpiei, 8 Noemvrie 1884.

Diarele străine sînt infectate cu respîndirea neadeverului despre aplicarea corectă a legilor și îndreptățirea egală a locuitorilor de sub coroana St. Stefan în așa grad, încât prin aceasta dușmanii răuvoitorii noștri, dacă nu i-ar cunoașea lumea, ar seduce opiniunea publică, ne-ar discredită înaintea lumii, înaintea tronului, înaintea Maiestății Sale.

În adevăr ar fi foarte bine, foarte frumos, dacă cele publicate s'ar practica în realitate, căci atunci nici nouă nu ni s'ar da atăta ocașiune a ne tot plînge, asupra atător nedreptăți, atător

Foița „Tribunei“.

Scrisori din Viena.

7 Noemvrie n. 1884.

Domnule Redactor!

Precum în întreaga lume catolică, așa și în Viena a fost în ăilele din urmă o mișcare generală, plină de pietate.

ăia morților este o sîrbătoare de jale pentru tot omul de inimă. Durerea nimicesce toate certele dintre oameni, șterge hotarele ce le-a pus caprițul destinului între clasele societății omenești și unese toate sufletele nestricate într'o simțire, care, ridicată preste lucrurile trecătoare ale vieții de toate ăilele, cu aceeași putere ne predomnesce pe toți.

Germanul este din firea lui religios, ba țărănul german chiar bigot. Îmi aduc aminte, că călătorind prin provinciile locuite de Nemți ale monarchiei noastre, Austria de jos și de sus etc., am fost surprins vîdînd că pe marginea drumurilor aproape tot câte la 200—300 pași e ridicată aici o cruce cu chipul Domnului restignit pe ea, dincolo o capelă, pe al cărei sanctuar arde în fie-care seară o lampă cu ulei. Trecînd Nemțoica pe lângă aceste locuri sîfîțite, se pune în genuchi, își face cruce, rostese un „Tatăl nostru“ și, sîrutînd lemnul sau icoana, pleacă mai departe. Chiar bărbații își fac cruce descoperin-

du-și capetele își opresc pentru o clipă conversația ce începuseră mai nainte.

Vienesul este de asemenea religios. N'as pute ăce, că în Viena sînt puține biserici și acele, spațioase cum sînt, se umplu de lume în fie-care Duminecă și sîrbătoare până la îmbulădală. Își poate deci închipui ori și cine, ce va să ăică sîrbătoarea morților la o astfel de poporație evlavioasă. Pentru acele ăile întreaga viață ese din ogașul seu obișnuit și toată lumea trăiesce după programul croit de tradiție pentru acea ocașiune. În teatre se representă: „Der Müller und sein Kind“, „Die beiden Waisen“, „Der Pfarrer von Kirchfeld“ și publicul plînge în suspine; ăiarele aduc articoli și foite de ocașie: Allerseellen bilder; brutarii fac covrigii mucenicilor, pe care îi mînăncă cu evlavie nu numai băieții, ci chiar oamenii în vîrstă. Fie-care om cum se cade își lasă toate lucrurile, se îmbracă curățel, dacă poate în vestiminte negre și, dacă are vre un mort, pune pe mormîntul lui o cunună și aprinde o luminare, ear' dacă nu are, ese și el cu mulțimea la cimitir. Tabloul ce-l oferă cimitirul central din Viena la o astfel de ocașie, este vrednic de vîdît. Aici se arată într'adevăr acea însușire a Vienesului, de care e atât de mîndră Viena, însușirea ce o înțelege el, când ăce: Das gute wiener Herz. Nu este suflet de om, care să nu verse în acea ăi o lacrimă și să nu spună o vorbă de mîngăiere orfanilor ce aco-

păr pe iubii lor perduți. La mormintele oamenilor mari se adună mii și deci de mii, ca să-și arete reverința față de sufletele lor nobile; la mormîntul victimelor dela incendiul teatrului de pe Ringstrasse, decorat pentru această ocașie cu un catafalc acoperit cu ornamente bisericesci și luminări, toată lumea plînge și blastemă pe cei vinovați (?). Este foarte indignată poporația în contra consiliului orășenesc, din causă că nici acuma, după 3 ani de ăile, nu au ridicat monumentul proiectat. Dar' de vor fi avînd părinții capitalei ale lucruri mai grabnice de sîvîrșit, vor fi avînd de a face cu oameni vii, care nu le vor fi dînd din coastă și vor fi avînd ei încă un lucru, — să se certe.

Și pe lângă acestea întemplantarea a voit, ca tocmai în această atmosferă posomorită să se petreacă nise drame cu cel mai tragic sfîrșit. Anume a ținut în agitație o sîptemînă de ăile poporația Vienei și întreaga presă, soartea nenorocită a unei tinere fată, (din o familie distinsă), care, vîdîndu-se înșelată în amorul ei de un pretins „Baron K.“ și-a curmat viața în floarea vieții. Mama nenorocitei a fost lovită în durerea ei de un atac de apoplexie și după câteva ăile de suferință și-a dat sufletul. Baronul K. este tras în judecată, dar' judecătorii abia acuma au băgat de seamă, că în întreaga lor legislatură nu află ș, care să se potrivească și — mai scii? — Baronul va fi achitat înaintea juraților, — dar'

neplăceri, ce mai în toate ăilele ne întimpină, am trâl în cea mai bună armonie și dimpreună ca frați ne-am pute mândri cu înflorirea și prosperarea statului nostru poliglot; însă durere, la noi dreptatea e numai pe hîrtie și nu în realitate, prin urmare din motivul acesta avem tot dreptul ca până atunci, când ne vor dovedi în faptă celea publicate, toate aserțiunile lor nefundate să le respingem, să le combatem cu înșiși arma lor, să le dovedim la toate ocașiunile contrarul, publicându-le la timpul și locul lor prin ultimul mijloc de refugiu, prin ăiaristică, toate abuserile și ilegalitățile ne mai suportabile, căci D-ăeu scie și acestea, de ce ne mai pot servi.

Sîrmanul om după împregiurările de aăi, de giaba își caută cu căciula în mână dreptul seu pe la ușile puternicilor ăilei, căci în celea mai multe casuri și mai cu seamă pe la judecătoriile administrative în loc de consolare e ocărit și insultat, amenințat ca un notar român de protototarul comitatens pentru neîmplinirea unui mandat verbal contra simțemîntului seu, cu „keressen jobb hazát, ha nem akar velünk egy háron pendülni“, (cautăți patrie mai bună, dacă nu voiesci a fi pe o strună cu noi), cultură modernă; după cum se vede în vatra strămoșească, caminurile părintesci de nu ești de calapod șovinist fără luptă continuă, fără suferințe groaznice, nu poți trăi, căci ori și ce întreprinderi, pe căi iertate ori neiertate țile nimicesce, dîndu-și toată silința a te surpa, a te înlătura din mijlocul lor, pentru-ca așa mai ușor și fără sfială să-și poată după plac exercita rolul apucat.

În 8 a lunei curente la magistratul din opidul Coșocna, comună cu locuitori români mai bine de jumătate; asilul mai multor șoviniști chemați a conduce, a apêra, a perfecționa comuna, cu o calificațiune aproape egală, despre care omit de astă-dată, amintind numai atăta, că mai toți sînt emancipați dela diferite meserii, prin urmare e ușor de explicat curgerea lucrurilor de pe la noi cu asemenea oficiali, încă unii și fără limba română, s'au întregit posturile vacante de econom și exactor. Cu această ocașiune Români plătind darea și alte contribuiri în proporțiune și vîdîndu-se fără nici un oficial, pe basa dreptății și a frățietății au condidat la postul din urmă pe un Român inteligent, bine calificat, în speranță că frații șoviniști cu pretinsa lor „cavalerie“, deși sînt în reprezentanță în maioritate, totuși fără opoziție îl vor alege. Ce să veți? sub diferite pretexte pre lîngă acesta au mai condidat un apotecar, favoritul partidei opoziționale, un simplu gregariu al partidei guvernamentale. Începîndu-se actul alegerii, s'au început și luptele între partide. Primarul nostru cu apucături advocațiale, vîdîndu-și perirea, exclude pe basa unei acuse apotecarului sub pretext, că acest oficiu e incompatibil cu apoteca sa; după cum s'a vîdît însă ulterior, l-a exclus cu intențiune precugetată pentru favoritul seu, ceea ce de astă-dată nu i-a succes, căci opoziționali iritați, protestând au abandonat sala de alegere, și gregariul nostru cu toate acestea neaflându-și 10 reprezentanți preținși de lege, nu s'a putut candida și estmod Ro-

nu este achitat înaintea lumii, care și-a dat asupră-i sentința nimicitoare.

Morala fabelei este, că cu cât înaintăm în cultură, cu atât devine mai adîncă prăpastia, care desparte nobilitatea și adevărata cultură a inimei de o spoială fără adevăr.

Dar să lăsăm aceste idei posomorite și să vî scriu Domnule Redactor, despre reprezentațiunea teatrală românească de a seară.

— Cum, teatru român la Viena? — Veți întreba cu mirare.

— Da, ce nu s'a vîdît poate nici odată între zidurile acestei vechi Capitale, am vîdît noi în seara de 6 Noemvrie st. n.: teatru român.

Eată cum!

D-I. C. Lugoșianu, trecînd prin Viena la Paris, ca să-și completeze studiile la Conservatorul de acolo și să vadă celebritățile teatrului francez, s'a oprit mai multe ăile aici, a cercetat teatrele și a dat în salonul restaurațiunii dela „Stadt Wien“ o reprezentație, — după ce în Bănat și Ungaria nu a obținut acest drept din partea ministerului anguresc, — mai sciu și eu poate din pricină că timpul reprezentațiunilor d-sale coincidea cu centenarul lui Horia...

Publicul la reprezentația, despre care vî scriu, l-a format câteva familii române de aici și în partea cea mai mare studenții români.

Succesul reprezentației, se înțelege nu putea să fie decăt bun. Ne-a părut bine și nouă Ro-

mânu, rămânând singur, nolens volens s'a enunțat de ales. Faptul acesta Românilor Cojoceni, fiind solidari, le poate servi de cea mai mare laudă și cu deosebire preaon. d. protop. gr. cat., care și acum ca și la alte ocazii, în adevăr din toate puterile, din adâncul inimei a stăruit pentru reușirea Românilor, de asemenea și onor. d. preot greco-oriental.

După acestea de sine ar fi trebuit să urmeze depunerea jurământului și introducerea în oficiu, ceea ce nici până aici, spre cea mai mare nemulțumire a Românilor, nu s'a întâmplat. De ce? Așa-i place d-lui primar. S'au făcut până acum fără rezultat pașii necesari pentru introducerea în oficiu, primarul, dr. juris, fost avocat, răspunde, că „nefiind sigur de procedura sa, nu-l poate introduce fără consultarea celor mai mari.“

Subprefectul nu se amestecă în lucru, aflând toată procedura primarului de necorectă, lăsându-o în status quo până la o adunare proximă comitatensă, nevoind a fi responsabil. Alesul umblând dela Ana la Caiafa, măhnit, pus la odihnă, așteaptă adunarea comitatensă, apelând la simțul de dreptate al membrilor.

Las din acestea să judece p. t. public cetitor dreptatea, care se practică în comitatul nostru ținut de model și cu deosebire în opidul Cojocna, cetatea liberă de odinioară, unde moșii și strămoșii noștri câte cu 2—3 oficiali trăiau în cea mai bună armonie, aici fără de nici unul intrând în mijlocul lor, cangrena îi apasă, îi neîndreptătesce, îi maltratează, îi îmbulzesc cu scoile de stat, deși au 5 confessionale corespunzătoare, le susține magistratul cu mijloace forțate apărându-le decadența în publicitate cu puternic motiv, că atunci în loc de limba oficioasă vor găngăni românește „oldul gagyagolnak.“

Câmpianul.

Cronică.

Alegeri. În Cristurul se cuiește a fost ales deputat Ignățiu Helfy cu unanimitate. În Nyiregyháza rezultatul alegerii de deputat sevrșite în 10 l. c. n. e următorul: Pechy (guvernamental) 405 voturi, Hudák (antisemit) 339, Lukács (independent) 132 voturi. Între Pechy și Hudák va decide balotagiul, ce va avea loc la 26 l. c. n.

Adresa dietei croate va fi prezentată Maiestății Sale de către președintele dietei Mirco Hrvat și primul vice-președinte Gyurgyevics, cari au și pornit ieri la Pesta pentru a o imana Maiestății Sale.

Falsificare de bani. Poliția din Leopole a arestat pe un student realist, care a fost falsificat mai multe bucăți de note de bancă de 10 fl.

O ciocnire pe Dunăre s'a întâmplat la punctul numit Gârla-mare, aproape de Turnul-Severin, între vaporul român „Pandurul“ și vaporul „Galatz“ al societății austriace de navigație. „Pandurul“ s'a cufundat, dar din norocire au scăpat toți oamenii de pe bord. S'a rî-

mânilor risipiți prin țeri străine, că am putut să ne transpunem pentru câteva momente cu gândul baremi, acasă în țara noastră, în mijlocul neamului nostru, unde am lăsat întreaga comoră de iluzii și de dorințe, ce cu o putere neînvinșă ne atrag către ele.

Dar' afară de aceea d-l I. C. Lugoșianu, artistul cunoscut publicului român din mai toate părțile, merită încurajarea noastră. Tiner de o înfățișare plăcută, cu o voce dulce de tenor cultivat, d-sa la primul pas pe scenă câștigă simpatia privitorilor. În mimică și declamație d-l Lugoșianu încă are cunoștințe frumoase, și se nu uităm, că d-sa este acum, putem dice la începutul studiilor sale mai serioase, — mergând abia la scoala dramatică din Paris.

D-l Lugoșianu ne-a făcut pe „Cucoana Chirița“ în voiajul seu la Paris, ne-a arătat pe „Cioabanul“ din Carpați într-un prea frumos costum din munții Câmpu-Lungului, ne-a cântat câteva cuplete pline de haz și ne-a declamat o baladă. Ne-a făcut cu un cuvânt o seară românească, de care toți am fost mulțumiți și care ne-a lăsat o suvenir plăcută.

Și ce mai mult voim noi Români astăzi?

Români și arta formează încă un acord nu prea obișnuit. Arta nu se face într-o zi; pentru dezvoltarea ei sînt de lipsă pe lângă cele mai favorabile împrejurări politice și sociale, deci și sute de ani, muncă, zel și sacrificii și

duit o anchetă, care se constată asupra cui cade răspunderea acestui sinistru.

Ministerul de agricultură din România, precum află „Voința naț.“, a început a aduce din străinătate sămînțe alese de cereale și de plante textile. De-ocamdată a și primit grâu sheriff și sămînță de cele mai bune calități de cînepă de Italia pentru a face încercări cu dînsule pe domeniile, cari se exploatează în regie. În curînd se speră, că ministerul va procura asemenea sămînțe gratis cultivătorilor.

Concursuri de pluguri se vor face la Bărlad, în ziua de 30 Octomvrie l. c. v. între agricultorii județului Tutova.

Expoziția universală din Paris conform decretului oficial, va ține dela 5 Maiu până în 31 Octomvrie.

Contingentul recruților rusesci a fost statorit de către ministrul de războiu în număr de 224,000, dintre care 22,400 vor trebui asențați din Polonia. Dela anul nou posturile de graniță se vor înmulți la toate granițele imperiului din cauza neregularităților vamale de până acum.

Din Tripolis se scrie că o patrulă de Zaptii au oprit intrarea în scoala italiană de aci bătînd greu pe servitorul scoalei. Consulul italian a intervenit cu toată energia la guvern. Guvernul i-a răspuns că conducătorul patrulei e arestat și ceialalți vinovați sînt dați pe mîna judecății.

O întreprindere bună.

Comitetul protopresbiteral din tractul Sibiului a luat hotărîrea de a aduna din parohiile ce se țin de tract datele privitoare la contingentul, pe care l-am dat în curgerea celor din urmă decenii pentru crearea unei clase culte și a unei burghezii române. E de mare interes pentru noi să scim, câte elemente au eșit din popor și ce s'au făcut aceste elemente. Nu ne îndoim dar', că lucrarea începută în tractul Sibiului se va urma și în alte părți.

Etată și circularul adresat în cestiunea aceasta preoșimeii din tract:

Nr. 1066/1884. Presid.

Onorată preoșime tractuală!

Dela anul 1848 încoace cu deosebire, neamul nostru a făcut multe jertfe, a sacrificat o mare parte din rodirile muncii sale pentru cultivarea sa, avînd sentimentul, că numai cultura îl poate scăpa de perire și îi poate asigura o soartă mai suportabilă. El a făcut aceste jertfe fără ca să-și dea seamă de ele și fără ca să se întrebe baremi din când în când despre rezultatele acestor jertfe, ca să se convingă dacă și întru cât aceste jertfe stau în proporție cu rezultatele lor, dacă se rentează a mai continua pe această cale, și dacă în toate părțile, Români au făcut progres sau nu. Astfel încât dacă l-ar întreba cineva: ce ai făcut pentru cultivarea ta? cari sînt rodirile faptelor tale? — neamul românesc n'ar pute să-și dea seamă, arătându-se ca un rău gospodar. Acesta este un rău, pe care, în ce privește tractul acesta, comitetul

noi abia ieri, alaltăieri ne-am câștigat libertatea, prima condiție pentru o propășire sigură și de valoare reală, ba nici astăzi nu ni se lasă întreagă.

„Sărac artistul român“, vorba ăluia, are să se lupte încă cu multe și mari greutăți, ajunge de multe ori în cea mai urgisită strimtoare, și dacă nu ar avea în inima lui o puternică atragere către frumsețile artei și dacă nu ar privi mulțumirea sufletească ca cea mai bogată resplăta a ostenețelor sale, — ar întoarce pentru totdeauna spatele către amăgitorul altar al lui Apollo.

Dar nădejdea ni-e în Dumnezeu, că n'are să fie tot așa. Noi, Români avem din firea noastră simț pentru tot ce e frumos; am făcut și noi un început oare-care și pe tenenul artei, și ceea ce ne mai trebuie, este zelul neobosit de a progresa mereu. Ne trebuie încurajarea publicului, care are dorința morală a spriginii în prima linie ceea ce e românesc, și trebuie ca aceia, cari și-au pus devisa frumoasă a cultiva arta la noi, să lucreze cu energie, să ajungă la un grad de perfecțiune, căci în zădar: frumosul are o putere atrăgătoare fără margini, și stricată trebuie să fie acea inimă, care nu rămîne în-cântată la vederea lui.

Al D-voastre

Compatriot.

protopresbiteral a luat asuprași sarcina, ca să-l înlăture.

În ședința sa din 2 Octomvrie a. c. nr. prot. 18 m'a autorizat deci a compune blanchete anume, după care să se facă evidentă dezvoltarea culturală a acestui tract în curs de 25 ani și starea culturală de astăzi. Aceste blanchete le-am compus și aci comunic onoratei preoșimeii câte două exemplare din „Registrul numelor“ și „Conspicuității sunar“ cu recercarea, ca onorata preoșime, în calitatea ei de conducătoare și reprezentantă a dezvoltării noastre culturale, să pună toate silințele a satisface așteptărilor comitetului nostru protopresbiteral.

Recunosc, că lucrarea ce se așteaptă dela on. preoșime este foarte obositoare, dar' ea va fi răsplătită prin aprobarea publicului, care trebuie să fie plăcut surprins de această frumoasă inițiativă, și onorarea acestui tract va fi, onorarea preoșimii lui, dacă împlinindu-ne noi misiunea cu seumpătate, vom fi imitați și de alte părți, căci lucrarea noastră, îmi place a crede, nu va rămîne fără influență în afară.

Blanchetele aceste umplute în rubricile lor, câte un exemplar se va așterne subsemnatului cel mult până la 31 Decemvrie a. c., ear' câte unul are să se păstreze ca document în arhiva parohială. (Urmează un șir de explicații asupra tabelor.)

La culegerea acestor date, care pe viitor va trebui să se îndeplinească cel mult din 10 în 10 ani, onorata preoșime va trebui să iee în ajutor pe comitetele parohiale și pe învățătorii locali. Cu comitetele parohiale ținînd anume ședințe va lua consemnarea prealabilă după numărul caselor sau a familiilor, cercetînd cu de-amănuntul și constatînd starea lucrului, observînd cea mai mare scrupulositate, ear' învățătorii vor da ajutor în partea scripturistă. Unde va cere trebuința, un învățător cu un membru din comitet vor merge la singuraticile familii spre a culege aceste date.

În numele comitetului protopresbiteral fac deci apel cu toată căldura la on. inteligență tractuală, comitetele parohiale și învățătorii, cerîndu-le întregul binevoitor concurs la exacta culegere a acestor date, observînd că precum tractul întreg este angajat cu onorarea sa la această lucrare, așa și fiecare parohie pentru sine.

Dacă pe lângă deslușirile cuprinse aici ar mai rămîne careva dintre preoși în nedumerire cu respect la culegerea și extradarea datelor cerute, binevoacă la ocaziune a osteni până la mine spre a-i da deslușiri mai detaliate.

Totodată se observă că la proxima intrunire a învățătorilor tractuali, care se va întîmpla în scurtă vreme, voi da și învățătorilor deslușiri detaliate în privința culegerii datelor și petrecerii lor în numitele blanchete.

Sibiul, 28 Octomvrie 1884.

Simeon Popescu m. p.,
protopresbiter.

Varietăți.

(Poporațiunea lucrătoare în Francia).

După o statistică a ministrului de comerț, care ne dă în același timp numărul usinelor celor mai însemnate, proporțiunea lucrătoare industrială se împarte în Francia, în modul următor: 342 mine de cărbuni, 106,515 lucrători; 1035 exploatațiuni de turbă, 27,977 lucrători; 355 mine de fer, 8468 lucrători; 60 alte mine metalifere, 4422 lucrători; 359 mine de fer 57,000 lucrători; 412 fabrici de porțelan și faianțe 18,708 lucrători; 162 fabrici de sticlă și cristal 23,421 lucrători; 536 fabrici de hârtie și carton 32,655 lucrători; 619 usine de gaz 10,575 lucrători; 157 fabrici de luminări 8603 lucrători; 339 fabrici de săpun 3509 lucrători; 512 fabrici de zahar 63,526 lucrători; 5024 industrii textile, 353,383, lucrători.

(Frunțele de vie). Mai pretutindeni frunțele de vie se perd și e mare păcat, căci ele ar pute să sêrvească în țările vinicole drept hrană pentru vitele cornute sau pentru oi. Experiența a demonstrat, că frunțele dau un aliment tonic minunat pentru animale. Aceste foi pot fi strînse după cules și păstrate la nevoie pentru a sêrvi în timpul iernii. În acest caz ele sunt aședate într-un butoi, după-ce au fost bine presate, sînt stropite apoi cu apă și butoiul se acopere la urmă cât se poate de ermetic punîndu-se de-asupra capacului o greutate. Eacă un mijloc de utilizare.

Mulți coloni algeriani, se dice, dau drumul oilor în vie după cules.

Oile mînăncă în mod foarte delicat, și circula cu iscusință, nefăcînd nici odată rău plantei. Nu tot astfel ar face boii sau vacile, cari ar distruge în scurt timp toată via.

Posta ultimă.

Budapesta, 11 Noemvrie n. Părechia regală română a sosit aici din Viena la 1 oară 44 min. d. a. Spre primirea înalților oaspeți s'au înfățișat pe peronul gării: ministrul-president Coloman Tisza, comitele suprem contele Stefan Szapáry, personalul consulatului românesc de aici,

directorul Hieronymi, locuitorul prefectului de poliție Pekáry, vice-primarul Gerlóczy și șeful de stațiune Littmann. În fruntea companiei de onoare a regimentului de infanterie nr. 86 „de Stubenrauch“, comandată de căpitanul Stivicevici, au stat comandantul general bar. Edelsheim Gyulay, comandantul locului maior-generalul de Gabriányi, comandantul comisiunii de trupe 32 mareșal-locotenent de Braumüller, comandantul brigădei de infanterie 64 maiorul-general de Lehdin, comandantul intermal de regiment colonelul Rzehak, comandantul intermal de batalion căpitanul Weber. La 1½ oară veni Maiestatea Sa Francisc Iosif însoțit de adjutantul general bar. Mondel. După-ce monarchul trecu în revistă compania de onoare, trenul intră la 1 oară 44 minute în sunetul imnului românesc în hală. Dintăiu se arătă Maiestatea Sa Regina, apoi urmă Regele Carol și suita Sa. Maiestatea Sa Francisc Iosif salută pe înalții oaspeți în modul cel mai cordial și conduse pe Regina în sala de așteptare a Curții, de unde se întoarse numai decăt spre a trece cu Regele României compania de onoare în revistă. După aceasta Maiestatea Sa prezentă Regelui Carol pe ministrul-president Tisza, pe bar. Edelsheim Gyulai, pe comandantul locului de Gabriányi, pe directorul Hieronymi, pe vice-primarul Gerlóczy, pe generalii Braumüller și Lehdin; apoi Maiestățile Lor se retraseră în sala de așteptare. Curînd după aceea înaltele persoane se duseră în castelul din Buda.

Budapesta, 11 Noemvrie n. Maiestățile Lor Regele și Regina României au asistat la reprezentațiunea operei și după aceea au plecat la gară. Maiestatea Sa avea la braț pe Regina României, ear' Regele Carol, care purta uniforma de colonel al regimentului seu austriac a urmat cu întreaga suită. Câteva minute înainte de plecarea trenului, după salutări cordiale, Maiestățile Lor Suveranii României s'au dus pe peron. După-ce Monarchul nostru a sărutat mîna Reginei, Augustii oaspeți au intrat în cupeu conversând în mod cordial. La plecarea trenului, publicul a erupt în strigări entusiastice de „Éljen!“

Budapesta, 11 Noemvrie n. Lui „Pester Lloyd“ i se telegrafează din Arad următoarele: „În Borosineu tocmai decurge alegerea între guvernamentalul Sigismund Bohus și candidatul partidului național Bozgan. Până acuma cel dintăiu e în majoritate. Actul electoral decurge în cea mai bună ordine.“

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Budapesta, 12 Oemvrie n. Foaia oficială publică denumirea deputatului Desideriu Gromon de secretar de stat al ministerului de honvești.

Candidatul partidului guvernamental Emeric Visi a fost ales în unanimitate deputat în Abrud. (Se înțelege! Red.)

Comisiunea financiară a casei deputaților continuând pertractarea bugetului ministerului de comunicație a votat titlul despre săvîrșirea construirii portului Fiuman.

În ședința plenară a delegațiunii austriace s'au așternut rapoartele privitoare la bugetul ministerului comun de finanțe și al curții comune de compturi și la venitele vamale, acceptându-se fără dezbateri; după aceea s'a primit bugetul ministerului de externe și apoi s'a pertractat bugetul armatei.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Bibliografie.

Manual de Gramatica limbii române cu deprinderi pentru aplicarea regulilor întocmită pentru gimnasia și licee. Partea I. și II. onetica Fși etimologia de M. Străjanu. Aprobată de ministerul instrucțiunii publice și al cultelor ca carte didactică pentru scoalele secundare. Edițiunea III. București 1884. Editura librăriei Soceet Comp. —

Sciri economice.

Plaja din Sibiu, 11 Noembrie. Grâu Hectolitra 74—80 Kilo fl. 4.80 până fl. 5.60, grâu mestecat 68 până 72 Kilo fl. 3.60 până fl. 4.40, sęcara 66 până 72 Kilo fl. 3.20 până fl. 3.80, orș 58 până 64 Kilo fl. — până fl. —, ovės 38 până 45 Kilo fl. 1.80 până fl. 2.40, cucuruzul 68 până 74 Kilo fl. 3.50 până fl. 4.10, męcaiul 74 până 82 Kilo fl. 4.— până fl. 4.50, crumpene 66 până 70 Kilo fl. 1.40 până fl. 1.60, semęcă de cânepă 49 până 50 Kilo fl. 9.— până fl. 10.—, mazerea 76 până 80 Kilo fl. 7.— până fl. 8.—, lintea 78 până 82 Kilo fl. 10.— până fl. 11.—, fasolea 76 până 80 Kilo fl. 6.— până fl. 6.50, păsat de grâu 100 Kilo fl. 17.— până fl. 18.—, făină Nr. 3 100 Kilo fl. 13.— Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 10.—, slămina 100 Kilo fl. 64.— până fl. 66.—, unsoarea de porc fl. 56.— până fl. 60.—, sęc brut fl. 33.— până fl. 36.—, sęc de lumini fl. 50.— până fl. 51.—, lumini turnate de sęc fl. 56.— până fl. 58.—, săpunul fl. 32.— până fl. 34.—, fęc 100 Kilo fl. 1.60 până fl. 1.80, cânepa fl. 41.— până fl. 42.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 3.— până fl. 3.50, spiritul p. 100 L. % 29 până 31 cr., carnea de vită Kilo 44 cr. carnea de vitel 38 până 45 cr., carnea de porc 46 până 50 cr., carnea de berbec 24 până 26 cr., ouș 10 cu 24 până 30 cr.

Plaja din Sighișoara, 10 Noembrie. Grâu curat hectolitra fl. 5.20 până fl. 6.20; grâu mestecat fl. 4.— până fl. 4.50; sęcara fl. 3.40 până fl. 3.70; ovėsul fl. 2.— până fl. 2.30; cucuruzul fl. 4.80; fasolea fl. 4.50; crumpenele fl. 1.50; mazerea chilo 20 cr.; lintea 22 cr.; męcaiul 13 cr.; lumini de sęc chilo 60 cr.; săpunul 32 cr.; sęc brut 32 cr.; sęc de vită fl. 1.—; unsoarea de porc 75 cr.; carnea de vită 40 cr.

Bursa de București.

Cota oficială dela 11 Noembrie st. n. 1884.

Table with columns: Renta amort. (5%), Rur. conv. (6%), Act. de asig. Dacia-Rom., Banca națională a României, Impr. oras. București, Credit mob. rom., Act. de asig. Națională, Scrișuri fonciare urbane (5%), Societ. const., Schimb 4 luni, Aur. Includes values for 'Cump.' and 'vënd.'.

Bursa de Viena

din 11 Noembrie st. n. 1884.

Table listing various financial instruments like 'Renta de aur ung.', 'Amortisarea datoriei căilor ferate', 'Bonuri rurale ung.', 'Despăgubire pentru dijma ung.', etc. with corresponding values.

Bursa de Budapesta

din 11 Noembrie st. n. 1884.

Table listing various financial instruments like 'Renta de aur ung.', 'Amortisarea datoriei căilor ferate', 'Bonuri rurale ung.', 'Despăgubire pentru dijma ung.', etc. with corresponding values.

Blüthner în Lipsca, fabricant de pianuri al Curtji,

construcăză astăđi pianuri de o perfecțiune neîntrecută și de cea mai mare dulceață a tonului. În Paris, Viena, Philadelphia, Puebla, Sidney, Melbourne pianurile de Blüthner au căștigat premiul cel dintăiu pentru excelență frumșeță a tonului, pentru cel mai înalt grad al perfecțiunii în executarea tehnică și pentru precisiunea jocului.

Neasēmănat frumoasa invențiune a sistemului-aliquot de Blüthner dă pianurilor sale o dulceață a tonului de necredut.

(Pianurile aceste își păstrează așa de admirabil acordul, încât cel mai bine reputat acordator din Transilvania, dl Hey, a exclamat odată: „Dacă toți oamenii ar cânta pe pianuri de Blüthner, aș avē ca acordator prea puțin de lucru, spre a putē trăi din el.“)

Pianuri

de sistem cu coarde încrucișate în modeluri proprii cu cadre de tuciu complete, cu 7 octave, cu mecanică englezească de repetițiune (Patent Blüthner):

- C) Nr. 3. Pian de salon cu matcă de acordament de metal, 220 cm. lung 1800 M.
E) Nr. 4. Pian ciuntit (Sistem-aliquot) 195 cm. lung 1650 M.
F) Nr. 5. Pian ciuntit, 195 cm. lung 1400 M.
G) Nr. 6. Pian de cabinet (Sistem-aliquot) 179 cm. lung 1400 M.
H) Nr. 7. Pian de cabinet, 176 cm. lung 1200 M.

Pianine,

trichorale, 7 octave, cu cadru complet de tuciu și cu matcă de acordament de metal etc. etc.

- K) Nr. 2. Cu coardele încrucișate, 140 cm. înălțime 1000 M.
L) Nr. 3. Cu coardele încrucișate, 127 cm. înălțime 950 M.
M) Nr. 4. Cu coardele oable, 140 cm. înălțime 890 M.
N) Nr. 5. Cu coardele oable, 126 cm. înălțime 740 M.

Adjustarea de lemn palisandru poli.

Pianurile de Blüthner se căpēta pentru Transilvania exclusiv numai în depositul de pianuri alui Heldenberg din Sibiu, sau dacă acest mod de aquisiție, cel mai eștin, nu place, se pot cumpēra și direct primite la fabrică.

Prețurile de sus sânt a se înțelege cu primire la gara din Lipsca. Spesele de calea ferată și de vamă fac per chilogram circa 19 cr.

Liste ilustrate de prețuri trimite la cerere ca reprezentant exclusiv al dlui Blüthner pentru Transilvania

Depositul de pianuri alui Heldenberg din Sibiu.

[100] 3

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căiilor ferate de stat r. u.

Large table with multiple columns showing train schedules and fares between various cities like Budapest, Arad, Teiuș, Sibiu, and Cucerdea. Includes sub-sections for different routes and train types.

Nota: Numerii încuadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.